

Mezinárodní setkání komunistických a dělnických stran v Athénách

Úryvky referátu generální tajemnice Komunistické strany Řeck, soudružky Aleky Paporigy

Ve dnech 21. – 23. června 2002 se uskutečnilo v Athénách mezinárodní setkání 62 komunistických a dělnických stran ze všech koutů zeměkoule. Tématem setkání byla mezinárodní situace po 11. září 2001. Výsledky jednání byly shrnuty ve společné rezoluci, která byla uveřejněna po uzavření této mezinárodní konference a je rozněž uvedena v listu, který držíte právě v rukou.

Setkání zahájila generální tajemnice KS Řeck s A. Paporiga analytickým hodnocením současné mezinárodní situace. Generální tajemnice vyjádřila v úvodu svého referátu přesvědčení, že existuje opravdová nutnost konstruktivní diskuse mezi komunistickými a dělnickými stranami o problémech, které nás obklopují. Je bezpodmínečně neobejditelné, abychom se shodli na co nejširší platformě společných názorů nejcharakterističtějších pro naše postoje a hodnocení.

Jmenujíc a definujíc základní body, které tvoří souřadnice dnešního světa po 11. 9. 2001 ve Spojených Státech Amerických uvedla s. A. Paporiga následující:

1. Pošlapávání základních práv a svobod zneužívajíc vykonstruovaného schématu řečeného „boje proti terorismu a extremismu“.
2. Vojenské zásahy a vyhrožování použitím jaderných zbraní po celém světě bez výjimky. Na tomto místě se pozastavila u příkladu útoku na Afganistán, vyostření situace v Palestině, nebezpečí napjatých vztahů mezi Pákistánem a Indií. Tedy u jevů, jež dokládají zvýšenou útočnost imperialismu. Rovněž uvedla fakt, že USA připravují další vojenský útok na Irák a zvyšují vojenskou přítomnost v Gruzii i jiných zemích střední Asie a také na Filipínách. Soudružka generální tajem-

nice hovořila rovněž o postoji USA k venezuelskému problému, jak se projevil pučem proti prezidentovi Hugo Chavez, o podpoře Spojených Států Amerických reakčním silám v Kolumbii.

3. NATO – jeho rozšiřování a spolupráce s Ruskem. Generální tajemnice mimo jiné zdůraznila: „V podstatě budeme svědky znovuzaložení NATO a to v nové roli celosvětového strážníka imperialistických zájmů a v postavení celosvětového katana lidu za plné podpory států členů a tichého ministrování řady jiných.“
4. Zintenzivnění antikomunismu: Byla uvedena řada příkladů z nejrůznějších koutů světa a tak jsme došli ke společnému závěru, že je bezpodmínečně nutné, aby byla rozvinuta co nejširší kampaň čelící těmto útokům a kampaň o vyjádření podpory a solidarity všem zkoušeným soudruhům a to co nejúčinnějším způsobem.“
5. K nárůstu krajní pravice v Evropě. Na tomto místě generální tajemnice KSŘ došla k závěru, že „fronta krajně pravicových a fašistizujících světových názorů spolu s vlnou rasismu a šovinismu, může být účinně rozbita pouze a výhradně organizovaným antiimperialistickým, antimonopolním hnutím, které se musí rozvinout a budovat na bázi spolupráce a přiblížení se dělnickému komunistickému hnutí.“

V další části své analýzy se gen. tajemnice KSŘ zabývala tématem: Komunistické strany, demokratické, antiimperialistické, antimonopolní hnutí a hnutí proti kapitalistické globalizaci. Tato část referátu hovořila o „válce proti terorismu“, o mechanismech útlaču, o mezinárodním charakteru boje. Došla k závěru, že „je neo-

Konference Komunistických a dělnických stran v Athénách 21. 6. 2002 s tématem Mezinárodní situace po 11. 9. 2001

bejitelně nutná intenzivní osvěta lidu a vytvoření ideologické fronty tak, aby hnutí proti mezinárodním kapitalistickým společenstvím, proti novému úspořádání světa, bylo účinné, aby bylo kontrolovatelné a usměrnitelné, aby bylo zároveň otebřené směrem k třídním hnutím a k organizovaným protiva-
lečným aktivitám.“

Generální tajemnice KSŘ v části pojednávající o koordinaci a o patrné tendenci, kdy se boj stává mezinárodní záležitostí, řekla: „V současných podmínkách, kdy se náš boj stává mezinárodním, dostává se aktuálnosti otázkám spolupráce, spojenectví a koordinaci našich sil. Mluvíme o spojenectvích, která se týkají boje vedoucího stranami v různých zemích, namířeného ostrře proti monopolům a novému uspořádání světa, boje za demokratické svobody, krajně vyostřeného v řadě zemí. Přirozeně politika spolupráce je odlišná v každé zemi. Na základě zkušeností, které jsme nasbírali k dnešnímu dni, je jasné, že

tyto formy spolupráce se nerozvíjejí jen mezi stranami, ale také mezi hnutími. Na základě společného boje se v budoucnosti prokáže praktická životaschopnost těchto spojenectví i na politickém.

Diskutujíc o těchto spojenectvích a spolupráci nesmíme zapomenout uvést, že řada stran vyjadřuje potřebu čas od času o osamostatnění komunistických subjektů v rámci těchto spojenectví a vyjadřuje znepokojení nad tím, že v objetí těchto snah o spolupráci se rozměňuje samo komunistické hnutí a ztrácí svoji identitu. Z tohoto hlediska jsme přesvědčeni, že také na mezinárodním poli je důležité promyšlené vystupování komunistických subjektů.

Politika spojenectví a spolupráce, kterou provádí každá strana, a zároveň potřeba zachovat si vlastní identitu, nejsou podle našeho názoru v zásadním rozporu. Rozvážné vystupování a rozhodování komunistických stran spolu s uvážlivou koordinací posilují tato hnutí.

2 ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Celořecká stávka Hnutí PAME (Všeobecná fronta odboje pracujících) a Odborů stáních zaměstnanců za sociální a zdravotní pojištění 29.5.2002.

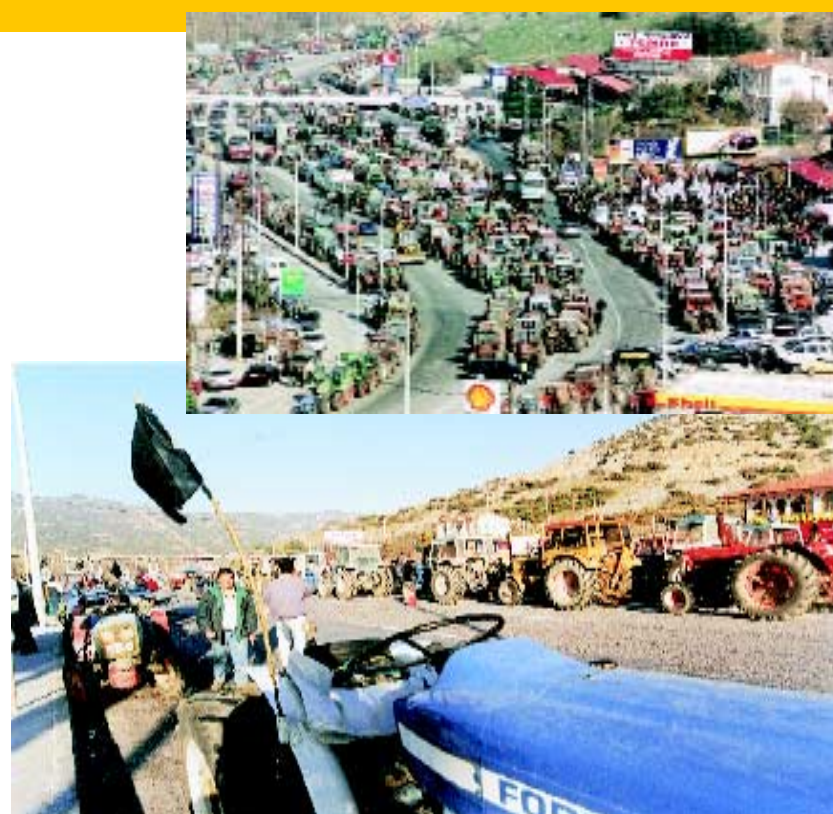
Odhodlaní a sebevědomí dávajíc v šanc i vlastní život, se spojili na podporu v řeckém přístavu Pireus námořní dělníci s ostatními pracujícími, aby společně podpořili právo na stávku, odporujíc organizovanému stáním i parastáním utlačovacímu mechanismu.

Pokračujíc ve velkých celořeckých hnutích odporu proti zemědělské politice EU malí a střední zemědělci z oblasti Thessálie v únoru uzavřeli zhruba na 15 dní centrální tepnu - dálnici mezi Athénami a Soluní na úrovni uzlu Tempy.

Na fotografiích právě tyto orgány utlačovacích mechanismů útočí a bijí bez rozdílu stávkující, kteří stráží stávku, zatímco předseda Celořeckého svazu mechaniků obchodního loďstva s nasazením vlastního života zavěšený na boku lodě zabraňuje

18.6.2002 Celořecká stávka za sociální a zdravotní pojištění

Pod tlakem třídního odborového hnutí a hnutí PAME, Všeobecných odborů a Odborů státních zaměstnanců byla vyhlášena 24 hodinová celořecká stávka na podporu práva na pojištění pracujících.

Minulá stávka, kterou zorganizovalo hnutí PAME a třídní odbory proběhla 14.3.2002

Máj 2002, Athény

Vyjímečně masová a bojová byla shromáždění a demonstrace, která proběhla letos v Athénách a všech velkých městech Řecka pod štitkem organizace hnutí PAME. Jejich prostřednictvím bylo předáno poselství třídního dělnického hnutí o právech pracujících na všeobecné pojištění, na demokratická práva. Byla vyjádřena třídní solidarita a vzájemná podpora bojujícím národům (např. v Palestině, na Kubě, ve Venezuele a Argentině). Byl odsouzen útok mezinárodních monopolů na práva pracujících, tak řečená globalizace, nové uspořádání světa, a rovněž byly odsouzeny teroristické útoky USA, NATO, EU proti lidu.

Ve dnech 21. až 23. června 2002 se sešlo v Athénách 62 komunistických a dělnických stran nad tématem: Nová mezinárodní situace po 11. Září 2001. Existuje řada stran, které přes svou upřímnou snahu, se nemohli konference zúčastnit z důvodu politické situace ve svých zemích. Poslali konferenci pozdravy a písemné příspěvky, které byly zahrnuty do materiálů proběhnuvší konference.

Během třídní konference byla rozvíta tvůrčí výměna názorů na téma mezinárodní situace a byly vyjádřeny důležité zkušenosti získané bojem lidu a masových hnutí v těchto zemích. Hodnoticí stav mezinárodní situace odsoudily všichni zúčastnění jednohlasně teroristický akt z 11. září 2001. Také zároveň jednohlasně odsoudili stupňující americkou a NATOickou útočnost, stejně jako státní teror, které útoky následovaly.

Došli souhlasně k závěru, že veškeré lidstvo a masová hnutí se nacházejí tvář v tvář hrozbě, kdy jim bude násilně vncena nadvláda monopolního kapitálu v čele s USA. Všechny zúčastněné strany se také shodly v tom, že události z 11. září 2001 byly záminkou k následnému útoku nemajícího obdoby. Útoky proti protisvobodám a právům lidu pod zástěrkou boje proti terorismu. Imperialisté nazývají terorismem každé hnutí odporu, které bojuje proti kapitalistické globalizaci a proti nehumánním rozhodnutím, která provádí mezinárodní organizace jako jsou Mezinárodní měnový fond, Světová banka, Světová organizace obchodu a Evropská unie. Teroristy jsou nazýváni také členové hnutí, která bojují proti imperialistickým útokům, válce a proti NATO a rozvěž každé sociální a národněosvobozené hnutí, jakož i každý elementární odboj proti diktatuře a fašistickým režimům.

Účastníci poznamenali a podtrhli, že veškerý boj lidu a jeho hnutí za sociální osvobození, národní nezávislost, za mír a demokracii, nemá žádnou souvislost s teroristickými metodami. Speciálně komunisté na základě dlouholetých zkušeností velmi dobře znají metody imperialistických a reakčních sil o zdiskreditování jejich hnutí. Všichni zúčastnění jednohlasně odsoudili terorismus jako takový. Pouze krajně reakční nelidské rasistické imperialistické síly – nepřátelé lidu - mohou mít z terorismu užitek. Současně vyslovili svou plnou podporu boji lidu za jeho sociální práva a národní nezávislost.

Účastníci také jednoznačně odsoudili válku vedenou proti Afganistánu, nebezpečí rozšíření válečného konfliktu, Buschova prohlášení typu „osa zla“, výhrůžky použití dokonce jaderných zbraní a stále zrychlování zbrojení a princip tzv. „národní jaderné obrany“.

Převod mezinárodních vztahů na úroveň vojenských vnáší na mezinárodní scénu zvýšené nebezpečí války, které se zvětšuje s každým dalším útokem. NATO, jeho nové dogma, jeho rozšiřovací politika se v pod-

statě mění v mezinárodního strážníka pod taktovkou USA. Účastníci podtrhli, že celé lidstvo se nachází tvář v tvář nebezpečnému plánu dnešního imperialismu, který ohrožuje mír, bezpečí a stabilitu na mnoha místech Země.

Intenzita imperialistických útoků ve jméno boje proti terorismu, která je živena vyostřující se ekonomickou krizí imperialistického systému v samotných jeho centrech. Krize se neomezuje pouze na mezinárodní politickou a vojenskou scénu, zahrnuje všechny sféry společenského života. Zrychluje kapitalistické přeměny v oblasti ekonomie a odráží se analogicky v podmínkách pracujících a promítá se také do jejich životní úrovně. Obrácí se proti pracovním právům a výdobytkům. Odráží se i do politickém systému, který tak získává ještě reakčnější politicko-ideologický charakter, do oblasti kultury i volného času všech pracujících. Světovým imperialismem je systematicky budován nový reakční rámec, jehož úkolem je potlačování a zašlapávání základních lidských práv a svobod a vytváření nových potlačovacích mechanismů.

Řada vystupujících vyzdvihla naději přinášející fakt, že i přes zvyšující se útočnost imperialismu po 11. 9. 2001, se také zvýšila míra lidového odporu, jak je možné ilustrovat na mnoha příkladech. Zněkolikanásobila se hnutí odporu proti imperialistické útočné válce v Afganistánu, proti připravovanému útoku proti iráckému lidu a jiným zemím, které americký imperialismus zahrnul do tzv. „osy zla“.

Zúčastnění znovu zopakovali svou podporu palestinskému lidu a vyslovili zároveň ostrý nesouhlas s charakteristikou jejich osvobozenéckého boje jako terorismu. Hodnotí současně izraelskou okupaci jako příčinu násilí v dané oblasti. Demonstrace a manifestace na podporu palestinskému lidu v boji za nezávislost a za samostatný stát s hlavním městem Východní Jeruzalém pro-

běhly spontánně po celém světě.

Zúčastnění také odsoudili trvalou okupaci syráských a libanonských oblastí a žádají okamžité bezpodmínečné stažení izraelských vojsk a navrácení všech uprchlíků v souhlasu s rozhodnutími č. 242, 338, 194 Organizace spojených národů. Řada referujících vyjádřila potřebu, aby byla ještě více rozvinuta podpora a pomoc tomuto boji ve výše zmíněné oblasti a rozvěž pocítují nutnost vytvořit brigády solidarity v okupovaných oblastech v Izraeli, ale také v autonomních palestinských oblastech. Účastníci ostře odsoudili bezpříkladnou agresivitu izraelské vlády v okupovaných palestinských územích a hromadná zatýkání a věznění Palestinců a vedoucích funkcionářů osvobozenéckého hnutí. Byla také zdůrazněna nutnost zorganizovat širokou kampaň za jejich osvobození a vyjádřili podporu této aktivitě, stejně tak jako podpořili návrh na vytvoření lidského štítu 28. června v Palestině.

Referující vyjádřili své znepokojení nad neustálým nedodržováním konvencí a rozhodnutí OSN a mezinárodního soudu.

Množství referujících také zaznamenala nutnost boje pracujících a odborových hnutí za svá práva a nutnost podpořit jejich snahu vytvořením nových bojů za tato samozřejmě lidská práva. Bylo znovu zdůrazněno, že je třeba vytvořit aktivní odbory na pracovištích a podpořit značnou měrou třídní síly uvnitř odborového hnutí a mezi dělnickou třídou.

Zúčastnění také souhlasili, že v poslední době se rozrostlo a zpestřilo spektrum bojů proti kapitalistické globalizaci, ale také diskuse uvnitř tohoto různorodého hnutí o směr a cíl jejich nárokových bojů. Byla vyjádřena také potřeba vytvořit most solidarity mezi komunistickými a dělnickými stranami, ale nejen mezi nimi, ale také mezi lidovým hnutím. Řada příspěvovatelů také apelovala, aby byla podpořena řada aktivit,

organizovaných jak komunistickými, tak dělnickými stranami nebo lidovým hnutím a v souvislosti s tímto stanovili následující přednosti:

- kampaň za mezinárodní manifest za osvobození pěti Kubánců, kteří se nachází v americkém vězení za to, že se postavili na odpor teroristickým komandům v Miami a kampaň za zrušení amerického embarga na Kubu.
- aktivita KSČM v Praze proti rozšiřování NATO v listopadu 2002
- aktivity v boji proti neopravicovému plánu na obnovení ekonomie v latinské Americe a Karibiku, jak je plánován v rámci ALCA – Zóna volného obchodu Ameriky, v plánu Puebla-Panama a v jeho ozbrojené verzi plán Kolumbie, který má za cíl odbourat každý sebemenší projev odporu a zlikvidování partyzánského odboje v Kolumbii a změnu zákonného a demokratického bolívarského systému ve Venezuele. Proti plánům USA a EU o ekonomické podmanění si arabských zemí (Magreb-Masrek)
- pozvednutí aktivit směřujících ke koordinaci činnosti našich stran v boji proti kapitalistické globalizaci beroucí v úvahu i nová hnutí rozvíjející se proti politikám imperialistických vlád a nadnárodním podnikům.

Zúčastnění vyjádřili potřebu, aby pokračovali a znásobili podobná setkání komunistických a dělnických stran, a zároveň vyslovili názor na rozšíření setkání o témata, která mají aktuálnost v mezinárodním měřítku, ale také aby byla organizována setkání stran oblastí nad konkrétními problémy. Byla zaznamenána také myšlenka, aby byly zorganizovány schůzky našich stran před velkými mezinárodními událostmi tak, aby byla zaručena absolutní organizace, lepší spolupráce a dokonalejší zpracování návrhů a co nejpodrobnějších stanovisek. Také bylo podtrženo potřeba správného vystupování stran na všech polích a nutnost konzultovat a radit se mezi sebou, neboť spolupráce komunistických a dělnických stran tvoří základní faktor rozvoje politiky spojenectví a vzájemné spolupráce. Jen politické postupy, které fungují a pracují pozitivně, nemají problémy v organizaci a koordinaci a společném postupu širokých demokratických, antiimperialistických, antionopolních a vlasteneckých sil a rozněž s různorodým hnutím proti kapitalistické globalizaci.

Bylo také zaznamenáno jako nutné rozšíření diskuse a výměny názorů tak, aby byly zpracovány teoretické základy přeměny naší společnosti a perspektiva socialistické budoucnosti z pohledu dnešní doby. Zúčastnění také vyjádřili potřebu na zesílení mezinárodní solidarity všem soudruhům a všem pokrokovým lidem a stranám, kteří jsou terčem útlaku, jsou věznění a všem, jimž je zakazována jejich činnost. Také byla žádána solidarita v činnosti proti nedeokratickému rozlišování a reakčnímu rozdělování lidí, které je namířeno proti demokratickým právům a svobodám.